

РЕШЕНИЕ

№ 4607

гр. София, 10.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 09.06.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Татяна Жилова

**ЧЛЕНОВЕ: Анета Юргакиева
Мая Сукнарова**

при участието на секретаря Цонка Вретенарова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **3180** по описа за **2023** година докладвано от съдия Татяна Жилова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 229-чл.236 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл.281 от Закона за изпълнение на наказанията и задържането под стража (ЗИНЗС).

Образувано е по касационна жалба на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ (ГДИН) към Министерството на правосъдието (МП), подадена от пълномощника юрисконсулт Д. М. и по касационна жалба на Б. И. Д., подадена от пълномощника му адвокат И. Ю., срещу Решение №7955 от 22.12.2022г. на Административен съд София-град, постановено по административно дело №2111 /2021г.

С обжалваното решение първоинстанционният съд е осъдил ГДИН да заплати на Б. И. Д. обезщетение в размер на 600 лева за неимуществени вреди, причинени му в периода от 29.09.2020г. до 02.03.2021г. поради липса на съответно медицинско обслужване и наличие и на дървеници и хлебарки в Медицинския център към болницата на С. централен затвор, като отхвърля иска в останалата му част до предявения размер от 20 000 лева. Недоволни от решението са останали и двете страни.

Касаторът ГДИН – ответник в първоинстанционното производство - възразява срещу изводите на съда за липса на адекватно медицинско обслужване на ищеца Д., като счита, че неправилно са пренебрегнати представени по делото доказателства и са кредитирани показанията на свидетелите на ищеца Твърди, че не са установени

никакви заболявания, за които да се е налагало лечение и то да не е било предоставено, а оплакванията на ищеца са израз на неговата хипохондрия. Възражава и срещу изводите за недостатъчно обезпаразитяване на помещенията. Твърди, че неудобствата, които ищецът е преживял, не надхвърлят обичайната степен на суровост, съпътстваща изтърпяването на наказанието лишаване на свобода. Искането към съда е да се отмени съдебното решение в частта му, с която е уважен предявеният иск до размер от 600 лева и да бъде оставено в сила в останалата част. В писмен отговор оспорва касационната жалба, подадена от Б. И. Д.. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Касаторът Б. И. Д. – ищец в първоинстанционното производство, обжалва съдебното решение в частта, с която е отхвърлен искът му над уважения размер от 600 лева до пълния предявен размер от 20 000 лева. Счита, че не е ясно как точно е определен размерът на обезщетението и твърди, че то е занижено в сравнение с обичайния размер, който съдът присъжда по сходни дела. Позовава се на практиката на ЕСПЧ. Прокурорът дава заключение за неоснователност на двете касационни жалби и пледира за оставяне на съдебното решение в сила.

Административен съд София – град, като прецени събраните по делото доказателства, счита двете касационни жалби за процесуално допустими, като подадени срещу подлежащ на обжалване съдебен акт, в срок и от надлежни страни.

Към датата на подаване на исковата молба Б. Д. изтърпява ефективна присъда от тридесет години лишаване от свобода за извършено престъпление по чл. 116, ал.1, т. 6 от НК.От 20.03.2020г. , както и през целия исков период (29.09.2020г. – 02.03.2021г.) ищецът Д. е бил настанен в Центъра за медико-социални интензивни грижи (ЦМСИГ) поради невъзможността да се адаптира към условията в затворническата среда и да поддържа нормални взаимоотношения с останалите лишени от свобода. ЦМСИГ се намира в Отделението за лишени от свобода с висока степен на обществена опасност, страдащи от наркомания, психически разстройства или уязвими лица с оглед тяхната безопасност на територията на СБАЛЛС. По негово желание, ищецът е бил настанен самостоятелно в болничната стая, която е с площ от 12.40 кв.м и е предназначена за 3-ма лишени от свобода. От събраните доказателства по делото се установява, че през исковия период ищецът е имал консултации с психолог, а на 11.01.2021г. е изготвена експертна оценка на актуалното му психично и емоционално състояние от инспектор – психолог. На 29.01.2021г. е проведен е преглед от психиатър. Няма данни за други прегледи от психиатър или за предприето лечение през исковия период. Д. е с поставена диагноза неуточнено личностно разстройство и спрямо него са предприети съответните действия за лечение и уточняване на състоянието му, като на 22.03.2022 г. (извън исковия период) е изпратен в психиатричното отделение на СБАЛЛС. По делото са събрани и гласни доказателства чрез разпит на трима свидетели – лица, изтърпяващи наказание лишаване от свобода и пребиваващи в ЦМСИГ към процесния период. Показанията са противоречиви по отношение на детайли, но са категорични и взаимно допълващи се по отношение на наличието на множество инсекти в помещенията, недостатъчното обезпаразитяване и недостатъчното медицинско обслужване. Всички свидетели сочат, че се провеждат срещи с психолозите и инспекторите от затвора, в болницата има постоянно лекар със специалност по вътрешни болести, хирург и медицински сестри, но психиатър идвал веднъж годишно. Лекарствата периодично се спирали. Ищецът не е приемал редовно

лекарствата си, защото заменял или продавал отпуснатите му хапчета.

Решението е правилно.

Приетата от съда фактическа обстановка е напълно изяснена и съответства на събраните по делото писмени и гласни доказателства. Правилно съдът е кредитирал свидетелските показания в непротиворечивата им част, като ги е ценил в съвкупност с писмените доказателства.

Неоснователни са възраженията на ГДИН относно медицинското обслужване. При установено психиатрично заболяване още през януари 2021г. и предприемане на лечение едва през март 2021г. и преместване на ищеца в специализираното отделение на болницата, изводът на съда за недостатъчно медицинско обслужване е обоснован, независимо, че не са установени други заболявания на ищеца, които да са налагали лечение. Безспорно се установява от свидетелските показания, че мерките по обезпаразитяване, които се прилагат, са неефективни.

Неоснователни са и възраженията на Б. Д. относно размера на обезщетението. При определяне размера на обезщетението съдът е съобразил продължителността на исковия период – 5 месеца и 4 дни, определил е характера и интензитета на претърпените страдания като не изключително висок - предвид обстоятелството, че ищецът е бил настанен самостоятелно в болничната стая и не е имал други установени заболявания, съобразил е също и липсата на последващ увреждащ здравето резултат. Съдът е обсъдил подробно относимата практика на ЕСПЧ и съобразил решението си с нея. Посочената практика на АССГ не е обвързваща, а отделно от това и всеки случай се преценява конкретно според тежестта на увредата, поради което точните математически изчисления, които ищецът е направил в касационната жалба, са неотнормисими.

Изложените мотиви от съда са подробни, обосновани и правилни. Те се споделят напълно от касационната инстанция, поради което не е необходимо тяхното преповтаряне.

По тези съображения касационните жалби се отхвърлят като неоснователни и съдебното решение се оставя в сила като правилно и законосъобразно.

При този изход на правния спор претенцията на ГДИН за разноси е неоснователна.

Воден от горното и на основание чл. 235 от АПК във вр. чл. 281, ал. 1 от ЗИНЗС, Административен съд София-град, XIV касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №7955 от 22.12.2022г. на Административен съд София-град, постановено по административно дело №2111 /2021г.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.